

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:
Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.
V administraciji prejemana velja:
Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 29.

V Ljubljani, v ponedeljek 6. februarja 1899.

Letnik XXVII.

Napad na ljudsko posojilnico.

Šef-redakter »Slov. Naroda«, dr. Ivan Tavčar, še ni zadovoljen z lavorikami, katere je do sedaj žel kot grobokop slovenske narodne ideje in ljut sovražnik vsega, kar utegne pospeševati blagor in napredek slovenskega ljudstva. Ta novodobni Deschmann še ni zadovoljen, da je ravno v zadnjem času s svojim hujskanjem po »Narodu« tako neizmerno oškodoval za obmejne Slovence toli važno društvo, kakor je »Naša straža«. Na svoje dosedanje razdirajoče delo hotel je še postaviti krono s sobotnim člankom, katerega je hinavsko krstil »Dopis iz trgovskih krogov«.

Članek je sicer brezmejno nesmiseln — a na drugi strani zopet tako podel in hudoben, da moramo nanj reagovati, ker je to naša dolžnost nasproti slovenskemu občinstvu in nasproti javni morali. Nasproti takemu herostratskemu postopanju moramo javno apelovati na vse poštene ljudi, naj si bodejo katerekoli politične stranke! Idimo k stvari.

Gališka hranilnica v Lvovu je v hudih stiskah. Nastal je takozvan »run« nanjo; t. j. vložniki zahtevajo trumoma svoje hranilne vloge nazaj in v tednu dni morala je ta hranilnica izplačati več milijonov gold. hranilnih vlog. Vzrok temu je, ker se je mej ljudstvom raznesla vest, da je navedena hranilnica pri nesrečnih posojilih zgubila več milijonov goldinarjev. Zato so se vložniki zbal za svoje vloge in zahtevajo jih nazaj.

In navedena vest v resnici ni bila prazna.

Vodstvo gališke hranilnice v Lvovu bilo je namreč popolnoma v židovsko-liberalnih rokah. To vodstvo je brezvestno gospodarilo — s tujimi milijoni. Mej drugim je brez jamstva

posodilo celih pet milijonov neki židovsko-liberalni tvrdki Szepanovski, Volski e tutti quanti. Poleg te imelo je še več židovsko liberalnih tvrdk neomejen kredit. Tako je prišlo do neizogibnih zgub — gališka hranilnica zgubila je milijone in naravna posledica tega je bila, da vložniki svojih vlog niso več smatrali varnimi in da zahtevajo vračilo.

Tak je dejanski položaj neke velike hranilnice — v Galiciji! Kaj pa ima gališka hranilnica v Lvovu opraviti z »Ljudsko posojilnico« — v Ljubljani? Vsak pameten človek bode rekel, da nič. Toda blagi »rodoljub« dr. Ivan Tavčar, ki se zajedno v istem listu »Slovenskega Naroda«, v katerem je zliil svoj žolč na »Ljudsko posojilnico«, pod črto daje po svojem literaričnem hlapcu slikati kot idealna prikazen v slovenstvu — ta blagi rodoljub je našel zvezo mej Lvovsko hranilnico in »Ljudsko posojilnico« Smisel njegovega članka je: Kakor se godi sedaj gališki hranilnici v Lvovu — tako se utegne tudi še goditi »Ljudski posojilnici« v Ljubljani. In jasno označeni namen njegovega članka je: Nahujskati vložnike »Ljudske posojilnice«, napraviti brez vsacega vzroka na to posojilnico ravno tak »run«, kakoršen se dogaja pri blagajni gališke hranilnice v Lvovu. Res blag namen, vreden v uredništvu »Slov. Naroda« zbrane družbe!

Seveda račun pri tem dr. Tavčar zgolj z omejeno pametjo svojih ožjih somišljenikov!

Po navadni pameti soditi, gališke razmere ne vplivajo na kranjske. Če pa že hočejo iz poloma gališke hranilnice izvajati kake sklepe za naše razmere — potem se morajo ta izvajanja gibati ravno v nasprotni meri, nego »Narodova« modrovanja.

Gališka hranilnica v Lvovu je — hranilnica in ne posojilnica. Torej jo je treba kot vzgled vzeti hranilnicam in ne posojilnicam. In gališko hranilnico je ugonobilo židovsko — liberalno vodstvo — torej jo je treba za vzgled vzeti takim našim hranilnicam, kojih vodstvo je v liberalnih rokah. Takih hranilnic je več na Kranjskem: taka hranilnica je n. pr. mestna hranilnica ljubljanska itd., itd. Kedo pa jamči n. pr. za tistih pet milijonov hranilnih vlog, ki so vloženi pri mestni hranilnici ljubljanski? Gališka hranilnica v Lvovu je imela 4 milijone rezervnega zaklada — a vse to ji ni nič pomagalo. Mestna hranilnica ljubljanska pa ima le malenkosten rezervni zaklad — občinsko imetje pa, ki jamči za hranilnico, je pod blaženim gospodstvom liberalne »Narodove« klike zabredlo v take dolgove, da je danes nesmisel, o kakem aktivnem »premoženju« ljubljanskega mesta govoriti. Kako lahko bi tedaj bilo, vznemiriti občinstvo, ki ima denar naložen n. pr. pri ljubljanski mestni ali pri katerikoli hranilnici. To bi bila nekoliko bolj naravna izvajanja, če bi se že na vsak način hotlo gališke razmere uporabiti za naše odnošaje, nego pa napad na »Ljudsko posojilnico«.

»Narodovo« hujskanje zoper »Ljudsko posojilnico« se stvarno odpravi s par besedami.

»Ljudska posojilnica« ni hranilnica, temuč zadruga z neomejeno zavezo; to se pravi, vsi njeni člani jamčijo solidarično (vsi za jednega in jeden za vse) z vsem svojim imetjem za vse združne zaveze, t. j. za vse hranilne vloge.

Po letnem računu za leto 1898 imela je »Ljudska posojilnica« koncem leta 1898 hranilnih vlog nekaj čez 1½ milijona gl. Imetje članov

LISTEK.

Laž življenja in resnica življenja.

Spisal I. Joergensen.

(Dalje.)

Tako, dragi prijatelj si morate Ti in Tvoji slikati najpopolnejši stan človeštva! In gotovo je nekaj takih, katerim vgaja tak pogled v bodočnost.

Toda kako se je godilo St. Mill-u, onemu poštenemu oznanjevalcu koristolovne morale, ko se je hotel v svojem 21. letu razveseljevati nad mislijo vzvišenega namena, kateremu je posvetil svoje življenje, namreč nad napredkom človeštva do najvišje mogoče sreče? On ni bil navdušen, marveč potr, on se ni radoval, pač pa je obupaval, kajti to popolno srečno človeštvo zdelo se mu je najbolj ostudno, najbolj praznotno od vsega...

Stuart Mill si je opomogel po tem »napadu«, kakor on imenuje to okolnost. On je še nadalje deloval za napredek, o čegar brezvspešnosti je bil do dna svoje duše prepričan.

Ko se je pa postaral, spisal je drobno knjižico, ki se imenuje »teizem«. V tej knjižici pa priznava svojo vero v trpečega Boga, kate-

remu pomagati s čistim, blagim življenjem je najvažnejša dolžnost človekova, spoznava vero v drugo življenje, katero bo tako, kakoršne pogoje zanj homo določili tukaj na zemlji.

Toda na to spoznanje se nismo ozirali. Ljubši nam je bil diletantski materijalizem in agnosticizem modrujočih zoologov. Prijatelj, zakaj nismo poslušali Milla, ko nas je hotel spreobrniti v »teiste«?

* * *

Ti praviš: Vednost je dokazala nesmiselnost in nemožnost krščanstva in brezpogojno se je treba klanjati dokazom vednosti brez ozira na osebna nagnenja.

Prijatelj mili, tudi jaz sem se držal teh vzornih teorij! Samega sebe sem miloval z Renanom, da sem nerad a prisiljen zatajil vero, katero bi najrajše ohranil. Zdel sem se samemu sebi liki mučenik in junak, ker sem svoje sladkosti polne iluzije daroval na žrtvišču neizprosne resnice.

Vse to je zelo lepo — a vse to je neresnično. Ko bi bil res rad ohranil vero svojih detinskih let, zakaj sem pa natezal tedaj svoja ušesa, ko so zaropotala trobila svobode? In pa vsaj ni bila to sladkost, čemur sem se hotel odreči — to je bil

jarm, katerega sem hotel vreči raz sebe. Imeti sem hotel zemljo, »nebesa pa prepustiti angeljem in vrabcem.« To je bilo bojno geslo, to je bil klic v vojski. Življenje, srečo, slavo sveta so kazali nam stoječim na vrhu gore skušnjav. In mi smo se sklonili in molili njega, ki nam je za-trjeval, da je v njegovi moči nam dati vse to!

To je naše in vsake resnične svobodomiselnosti prava geneza. Vem, da jih ima še mnogo, ki se zakrinkujejo v modrijanski plašč striške ljubezni do resnice. Toda vsi odkritosrčni pesniki so že davno izdali skrivnost, skrivnostni nauk nevere. In ta skrivnost se ne glasi: »Danes se je resnica prikazala na svet«, marveč: »Danes je stari Pan vstal od mrtvih.«

Veren in neveren, to sta namreč le teoretični imeni. Borba pa je dejanska, borba mej voljo in sicer mej voljo duha in mej voljo mesa, mej krščanstvom in paganstvom, mej Bogom in svetom, mej Kristusom in antikristom.

To je ono pravo nasprotje: Kristjan in pagan. Nekateri izmed onih, ki so v teoriji neverni, živijo dejanski še od krščanske vzgoje, od krščanskih spominov. Toda počakaj jedne generacije in videl boš, kako bujno paganstvo se bo razklilo iz duševnega polja, s katerega so pomedli vse krščanske snovi. (Dalje sledi.)

»Ljudske posojilnice« pa, ki jamči brez-pojno za vse posojilnične zaveze, t. j. za hranilne vloge, iznaša po malem računano več kot dva milijona goldinarjev, smelo pa trdimo, da tudi 3 milijone. Imenik zadružnikov je vsakemu na vpogled!

Za hranilne vloge pri »Ljudski posojilnici« je tedaj tudi v slučaju popolna varnost, če bi gospodje, ki to posojilnico vodijo, ves vloženi denar — v vodo vrgli!

Toda pri »Ljudski posojilnici« se ne meče denar v vodo, temuč nalaga se modro in previdno v posojilih proti popolni varnosti in pa pri drugih uglednih denarnih zavodih. Imena mož, ki so na čelu »Ljudske posojilnice«, so zadostno jamstvo za modro in previdno gospodarstvo; razun tega pa dejstvo, da »Ljudska posojilnica« doslej ni niti krajcarja pri svojih terjatvah zgubila.

Saj so pa tudi gospodje, ki »Ljudsko posojilnico« vodijo, osebno z vsem svojim imetjem odgovorni za modro in previdno gospodarstvo. In to je ravno, v čimur se »Ljudska posojilnica« tako ugodno razlikuje od hranilnic. Pri hranilnicah namreč ni takega odgovornega vodstva. Brez lastne odgovornosti gospodarijo tam tuji ljudje s tujim denarjem. In to je ravno gališko hranilnico v Lvovu privedlo v pogubo: brezvestno liberalno vodstvo je tuj denar razsipalo mej svoje liberalne somišljenike! Pretresljiv vzgled liberalnega gospodarstva!

Vse to »Narod« odnosno dr. Tavčar dobro ve. Toda kaj ga vse to briga? Njemu je le na tem, hujskati zoper denarni zavod, kateri ne stoji pod liberalnim upljivom, katerega so marveč zasnovali in do krasnih uspehov privedli občeznani katoliški slovenski možje! »Narod« sam ne more trditi niti enega samega slučaja, v katerem bi bila »Ljudska posojilnica« lahkomišljeno kak denar izposodila.

Vrhu tega sam priznava, da nima nikakega vpogleda v gospodarstvo »Ljudske posojilnice«. A v jedni sapi trdi, da je baje konsumnim društvom — ki bodejo po »Narodovic« trditvi vsa kmalu »falirala« — posodila velike svote. Čujte resnico: Vsem konsumnim društvom skupaj, kar jih je na celem svetu, je »Ljudska posojilnica« posodila celih dva tisoč (2000) goldinarjev! Pardon! Posodila je še nekemu konsumnemu društvu 3000 gl. — to pa proti intabulaciji na I. mestu hiše, za katero razni kupci ponujajo vsak hip 5500 do 6000 gl.!

Ker smo že pri tem, pristavimo naj, da je »Ljudska posojilnica« znana že povsodi, da tako previdno in strogo postopa pri izposojilih, kakor noben drug ljubljanskih kreditnih zavodov. Nešteti so slučajji, da so se prosilci za posojila pri »Ljudski posojilnici« odbili, ki so potem denar »na svoj obraz« brez težave dobili pri zavodih, ki so več ali manj v liberalnih rokah.

Ljubljana nima zavoda, ki bi modreje in previdneje postopal pri izposojevanju denarja, nego »Ljudska posojilnica«.

Toda čemu o vsem tem govoriti? Saj »Narod«, odnosno dr. Tavčar, itak vse to prav dobro ve. Njemu se gre le za to, klerikalcem kako zasoliti! To je, kakor znano, jedina morala idealnega dr. Tavčarja. Kar ga jezi, je nastopno.

»Ljudska posojilnica« postala je v kratkem času jeden prvih denarnih zavodov na Kranjskem. Še »Narodu« je pred par meseci to pripoznanje spodletelo. Ugled »Ljudske posojilnice« je velik na slovanskem jugu naše države. To je vzbudilo zavist nekaterim v kolu »Narodove« klike in že zdavna so sklenili, kar jim je narekovalo narodno-nemčursko srce, porabiti prvo priliko, da planejo po našem vzornem zavodu. Vodstvo »Ljudske posojilnice« je bilo že nekaj časa na to podlost pripravljeno.

Ali je pa blagi dr. Tavčar kaj pomislil na posledice svojega nespametnega podjetja. Ali je pomislil, kaj se zgodi, če bi se mu njegova podla nakana posrečila? Ali je pomislil, da je mej člani »Ljudske posojilnice« tudi precejšnje število pristašev liberalne narodne stranke? Ali je pomislil, da bi gonja proti »Ljudski posojilnici« utegnila iste prisiliti, svoja posojila brezobzirno iztirjati — da bi potem boben pel po celi deželi? Ali je pomislil, da je

»Ljudska posojilnica« slučajno tudi par stotisoč goldinarjev razposodila pristašem »Narodove« klike in da bi ista usoda zadelo tudi njegove somišljenike. Ali bode morebiti tem nesrečnim žrtvam svojega lastnega glasila — dr. Tavčar ali g. Malovrh potrebni denar posodil, da zamorejo nemudoma plačati »Ljudsko posojilnico«?

Ali dr. Tavčar ve, da »Ljudska posojilnica« brez ozira na politično strankarstvo vestno spolnuje svojo nalogo kot vseslovenski denarni zavod in da je zlasti že mnogokrat priskočila tudi liberalno-narodnim posojilnicam?

Iz tega se vidi, kako brezvesten in — neumen je »Narodov« napad.

Brezvesten, ker mu je bil namen, privedi do brezmejno žalostnih posledic, do uničenja nebrojnih marljivih eksistenc.

Neumen, ker obrača ost proti velikemu številu deloma celo odličnih lastnih somišljenikov »Slov. Naroda«, ki so člani ali dolžniki »Ljudske posojilnice«.

Zares, strast slepi!

Politični pregled.

V Ljubljani, 6. februarija.

Deželni zbori snidejo se sicer vsled odgoditve državnega zbora mnogo preje, nego je bilo prvotno določeno, toda tako kmalu se zasedanje deželnih zastopov vendar še ne skliče, ker osrednja in deželne vlade še nimajo pripravljenega v to potrebnega materijala. Praski »Politiki« poročajo o tem nastopno z Dunaja: V kratkem se zbera na Dunaju načelniki vseh avtonomnih deželnih uprav, da se posvetujejo z vlado o prihodnjem deželnozbornem zasedanju ter da jim vlada naznani svoje namene. Poslednje se tiče posebno češkega in moravskega deželnega zbora. V ta dva zastopa ima vlada največje zaupanje, ker tu pričakuje rešitve narodnostnega vprašanja. Nikakor toraj merodajni krogi ne bodo presenečeni, ako prične vlada ob pričetku ali morda še pred zasedanjem že davno napovedano spravno akcijo. Kajpada je še vedno nerešeno vprašanje, jeli sedanjí trenotek, po odgoditvi parlamenta, ugodnejši za take poskuse, kakor pa so bili dosedanjí meseci. — Češki deželni maršal knez Lobkovic je minulo soboto že odpotoval na Dunaj.

Komunikè združenih nemških strank.

Po odgoditvi državnoborskega zasedanja sošli so se zastopniki nemške ljudske stranke, nemških naprednjakov, liberalnih veleposestnikov in krščanskih socijalcev v posvet ter po daljšem razpravljanju izdali obširen komunikè, katerega glavne misli so nekako sledeče: Nemške opozicijske stranke obžalujejo (!) povstanek sedanjih javnih razmer, katere so provzročile Badenijeve jezikovne naredbe. Parlament je popolno obnemogel in vidno se manjša gospodarska moč prebivalstva. V nevarnosti so politična prava državljanov, ustava in ugled monarhije na zvonaj, ob jednem je pa zelo otežkočeno skupno bivanje avstrijskih narodnostij. — Obširno govoré potem o nagodbenem vprašanju in njega rešitvi s pomočjo § 14. ter izjavljajo, da se je v zadnjem času nabralo toliko gradiva za razburjenost mej nemškim narodom, da treba resno v boj vsakemu zavednemu nemškemu boritelju. Koncem komuniqueja se pa glasi, da konečni namen nemških opozicijonalcev ni boj in razdor mej prebivalstvom Avstrije, marveč njih boj velja le zistemu. V boj proti temu je potreba s premislekom, odločnostjo in jednostjo. — Zastopniki »zatiranega« naroda priznavajo toraj neizmerno škodo, ki so jo provzročili s svojim divjaškim postopanjem državi in njenemu prebivalstvu, a vendar še sedaj ne marajo odnehati od svojih budalostij samo radi Badenijevih jezikovnih naredeb, ki pa, kakor znano, niti več v veljavi niso, marveč so na njih mesto stopile že davno znatno spremenjene Gautscheve naredbe. Najbolj neumna pa je trditev, da se nemški obstrukcionisti ne marajo boriti z narodnostimi, marveč le z zistemom. Dosedanja njih taktika je osvetlila neresnico te trditve. Za mirno, trajno spravo niso nikdar marali ter redno odklanjali vsaka tozadevna povabila, dobro vedoč, da je le boj brezobziren boj njih konečni cilj in namen.

Kompromisna pogajanja na Ogerskem prav slabo napredujejo in vedno bolj pre-

vladuje mnenje, da iz te moke ne bo kruha. Glavni mešetar Koloman Szell biva sedaj na Dunaju. Odšel je iz Budimpešte tako, da nihče ni vedel, kedaj in kako. Budimpeštanski krogi so izvedeli o tem še le iz dunajskih poročil. Z ministrom Fejervaryjem sta se podala k zunanjemu ministru grofu Goluhovskemu, in tudi z grofom Thunom sta dalje časa konferirala. Kaj je prav za prav dovedlo ta dva moža na Dunaj, ni jasno. Nekateri trdijo, da sta voditelja pogajanj že poročala o konečnih predlogih združene opozicije, toda temu oporekajo drugi, ko trdijo, da je opozicija še le včeraj izročila svoje definitivne sklepe. Glavne misli odgovora opozicije so znane in na podlagi teh ne dospo do nikakega vspeha.

Kmečki nemiri v Rumuniji. Iz Bukarešta dohajajo zadnji čas poročila o velikih nemirih mej kmečkim prebivalstvom v jednem delu Rumunije. Vsled socijalistične agitacije, katere glavni vodja je neki uradnik Nadeje, je prebivalstvo tako razburjeno, da bi ne prizaneslo niti kralju samemu, ko bi prišlo do potrebne veljave. Socijalisti agitujejo mej priprostim ljudstvom, posebno z načrtom glede razdelitve velikih latifundij mej manjše posestnike. Vlada baje temu načrtu ni hotela pritrditi, ker bi pretila seveda zanjo in gotove kroge velika nevarnost in sploh v načrtu izražena misel ni bila popolno dozorela. Sploh so pa postopali socijalisti popolno tako, kakor delajo po vseh drugih deželah. Vlada skrbi za red z vojaštvom, toda tudi v vojaške kroge je že zelo prodril revolucionaren duh. — Vse to nevarno gibanje imajo na vesti vladaželjni liberalci. Povodom zadnjih volitev so se zvezali s socijalisti proti konservativcem, toda sedaj jim morajo sopomoč drago plačevati z mnogimi predpravicami. Le tako pa je bilo mogoče, da so uporneži v kratkem času ustanovili si že nad 70 klubov in razvili po celem delu strastno agitacijo.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 6. februarija.

(Kje je vpliv?) Pod tem naslovom skuša sobotni »Slov. Narod« osmešiti naše trditve o vplivu »slov. kršč. narodne zveze« v desnici ter v podkrepilo nadalje poroča, da je parlamentarna komisija desnice minuli četrtek izvolila komite za konečno redakcijo izjave desnice: tri nemške klerikalce, dva Čeha, jednega Poljaka in — nobenega člana naše zveze. To »Narodovo« poročilo pa je povsem neresnično. Iz ust člana parlamentarne komisije smo namreč zvedeli, da je bil v to komisijo izvoljen le jeden član katoliške ljudske stranke, nadalje jeden Čeh, jeden Poljak in pa posl. Barviński, ki je v februariju predsednik in vodja naše »Zveze«. Zastopan je bil torej vsak desniški klub po jednem članu. Sicer pa ta volitev ni imela nikakega posebnega pomena, ker je seja tega odbora trajala le — štiri minute in je odbor vsprejel nespremenjeno, v parlamentarni komisiji soglasno odobreno izjavo. — Dostavljamo pa še, da bodo k eventualnim sejam izvrševalnega odbora povabljeni vsi trije načelniki »slov. kršč. narodne zveze«.

(Imenovan je) pravni praktikant L. Mühleisen avskultantom pri tukajšnjem deželnem sodišču.

(Dopolnilna volitev v Gorici) namesto odstopivšega poslanca grofa Frana Coroninija je razpisana na 27. februarija.

(»Rokovnjači«) se imenuje nova izvirna narodna drama, osnovana po slavnem Jurčič-Kersnikovem romanu, katero uprizore jutri, v tork prvikrat na slovanskem odru. Pevske točke v I, II. in IV. dejanju izvaja gospa I. Polakova, g. M. Fedyczkovski, g. Vl. Housa ter ženski in moški operni zbor. Glavne vloge igrajo: rež. Inemann, ki predstavlja Grogo, rokovnjaškega poglavarja v Črnem vrhu nad Kamnikom, g. A. Verovšek (Blaž Mozol), g. A. Danilo (»Rajtuzen«), gdč. Ogrinec (Polonica) in g. Deyl (Štefan Poljak). Zanimanje za to narodno igro je mej občinstvom najživahnejše.

(Dva shoda) je priredilo katoliško politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroskem minulo nedeljo dne 29. januarja v Ziljski dolini. Ob 11. uri predpoludnem je bil shod v Goričah, popoldne pa v Črešnjah blizu Št. Jurija. Oba shoda sta bila jako dobro obiskana ter sta se vršila v najlepšem redu. Gosp. deželni poslanec

Fran Grafenauer je govoril obširno in zelo pregledno o delovanju deželnega zbora in po raznih razpravah kazal, kdo hoče kmetu dobro in kdo ne. Navzoči volilci so z mnogim zanimanjem sledili zanimivemu govoru in g. poslanec izrekli različne želje. — Tajnik Rozman je govoril o namerah in delovanju socialno-demokratske stranke in kazal, da nauki te stranke slovenskih kmetov nikakor ne morejo osrečiti. Vsi navzoči so se s shodov razšli z željo, da kmalu zopet slišijo toli koristnih nauk.

(Iz Škofjeloke.) Po dolgem prestanku napravilo je tukajšnje »Kat. društvo rok. pomočnikov« na Svečnico zopet enkrat veselico, ki se je pa obnesla kakor dosedaj malokatera. Vspored je kazal dva zbora, eno točko na klavirju, katero je z občutkom proizvajal mestni organist g. B. Pirnat, in en samospjev, kojega je krasno pel društveni pevovodja organist g. Janko Hafner. A dasi je bilo vse to dobro, glavna točka vsega večera je bila vendar le velika igra v petih dejanjih »V zadnjem trenutku«. France, mlad rokodelc, vzoren mladenič, zajde med soc. demokrate, ki ga pripravijo ob vse, vero, denar in zaslužek. V zadnjem trenutku, ravno ko si misli pognati kroglo v glavo, ga reši njegov brat duhovnik. Snov je toraj navadna, a precej dobro obdelana in ponuja precej lepih prizorov. In to so mladi igralci res tudi lepo izvedli. Človek se mora res čuditi, kje rokodelci, ki imajo dela dosti cel dan, dobe časa, da se v svoje vloge tako utope. Uloge Franceta, kakor ga je igral Fr. Hafner, niti gledališki igralec ne bi mogel bolje. Pa tudi drugi niso nikakor zaostajali, dasiravno so bili po večini prvokrat na odru. Le šepetalec je bil nekoliko preglasen, kar je bilo popolnem nepotrebno, ker so igralci svoje vloge itak znali. Gledalcev je bila dvorana natlačena. Med njimi smo videli gospodo iz najboljših hiš. Če smemo soditi po glasnem odobravanju, bili so zadovoljni. Dal Bog, da bi zanimanje za društvo kakor se je včeraj pokazalo, nikdar ne zmrznilo. Vrlemu društvu pa, ki je dosedaj bilo že dalj časa v nekaki omotici, želimo, da se zopet poživijo in razcvete.

(Iz Rovt) 3. februarija. Po naših hribih je medlo že tri dni. Snega je blizu metra. Burja dela zamete. Vremenik je padel do sile v 3 dneh. Danes 8 mm višje. Topline včeraj $+1\frac{1}{2}^{\circ}$, danes $3\frac{1}{4}^{\circ}$. — Vse po novem. Časih smo rekli: do Svečnice ves sneg »dol zleti« — Po Svečnici od vsake sape kopni! Zdaj pa se vse narobe godi. Ljudij ni bilo k maši, v šolo ni otrok. Kajne »urlaub«?

(Iz Št. Vida nad Ljubljano) 3. februarija. Na Svečnico imelo je prost. gasilno društvo lepo predpustno veselico, ki je donesla 106 gl. 23 kr. Igrala se je gluma: »Oče so rekli, da le« in komični prizor »Zavber France«. Pri tej veselici je prvokrat nastopil nov mlajši mešani zbor, broječ okoli 50 pevkinj in pevcev. Mladi zbor nas je iznenadil s svojim nastopom. Pel je pa tudi stari, dobro znani zbor, vrstila sta se zbora v lepih skupinah in pesmih. Pevcem in pevovodju gosp. Janko Žirovniku vsa hvala in čast. — Tudi gospica deklamovalka, igralke in igralci so se odlikovali. — Hvala vsem na njih vstrajni marljivosti.

(Osebnice.) S Koroškega: Velikovski okr. glavar je v soboto dne 4. t. m. ob $1\frac{1}{2}$ 12. uri slovesno izročil red železne krone III. vrste prezaslužnemu starosti koroških Slovencev proštu L. Serajniku v Tinjah. Čestitamo! — V Borovljah je dne 30. m. m. umrl znani orgljarški mojster in slovenski rodoljub, Fran Colarič, star 60 let. N. p. v m.!

(Kdo pljuje v železničnih vozovih na tla?) Nedavno sem se vozil po južni železnici. Prepovedano je, pljuvati na tla, samo v nemškem jeziku. Celo Mažarjem niso prepovedali pljuvati v njih jeziku, dasi se mažarski jezik po železnici spoštuje tudi tam, kjer se še nikdar ni slišala mažarska beseda. Slovenski kmetje, ki ne znajo nemški, tudi še niso opomnjeni, da naj ne pljuvajo v vozovih po tleh. Gotovo so prepričani gospodje pri železnici, da slovenski kmetje ne pljujejo, dasi se marsikateri vozi s pipo v ustih. To rej je pri nas pljuvanje prepovedano samo Nemcem, ker — po napisih soditi — samo oni onesnažujejo železnične vozove.

(Deželno zavarovanje proti toči.) Na Bavarskem že dolgo časa s prav dobrim uspehom po-

sluje dežela sama kot zavarovalnica. Posestniki plačujejo prav majhno vsoto z davki vred. Niti posebej siliti jih ni treba; vsa moralna sila obstoji v tem, da se nikomur davki ne odpišejo, kdor ni zavarovan. Neumljivo je, da ljudstvo pri nas ne vstane kot en mož in ne zahteva take zavarovalnice. Na Nižjeavstrijskem so prejšnji mesec sklenili, da ustanovijo tako zavarovalnico. Seveda je sklep prodril samo zato, ker je večina deželnega zbora krščansko-socialna in ima ves skrb za ljudski blagor. Poleg tega hočejo v krajih, kjer jim mnogokrat toča pobije, nasaditi gozdove, ker s tem se nevarnost zmanjša.

Društva.

(»Slovenska krščansko-socialna zveza«) v Ljubljani je imela svoj občni zbor pretekli četrtek ob $1\frac{1}{2}$ 10. uri dopoldne v »Katol. Domu«. Ker smo tekom leta o vsaki »Zvezini« prireditvi posebej poročali, omenjamo le, da so bili izvoljeni v odbor: predsednikom Ivan Kregar, podpredsednikom Fr. Ziller, tajnikom Ivan Stefe, tajnikovim namestnikom Jož. Gostinčar, knjižničarjem R. Moškerc, njegovim namestnikom J. Pipp, blagajnikom I. Sedmak, njegovim namestnikom Mittermajer in odborniki: Luka Smolnikar, Karol Pollak, Karlič, dr. Debevec, namestnikom Žnidaršič, Fabijan, Trefalt, Finžgar. Revizorji Avšič, Mervic, Rakovec. Občni zbor si je za zavetnika krščansko-socialne organizacije izbral sv. Mihaela. Prvim častnim članom je bil jednoglasno izvoljen veliki društveni dobrotnik g. Karol Pollak. Radostno se je vsprejelo naznanilo, da se oživljenje »Ljudske knjižnice« bliža uresničenju. Večje število knjig so blagovolila poslati slavna društva: »Slov. Matica«, »Družba sv. Mohorja«, »Družba sv. Cirila in Metoda«, dalje knjigar g. J. Giontini, »Katoliška Bukvarna«, D. V. Gregorič, Iv. Babnik, Dr. Val. Foerster, uredništvo »Sloven. Lista«, drž. posl. Iv. Vencajz; poleg teh pa so poslali še manjše doneske razni dobrotniki. Želeti je, da bi odbor dobil še mnogo darov, da se skoro more otvoriti prepotrebna »Ljudska knjižnica«. Povdarjala se je potreba dobiti skupno stanovanje vseh kršč. socialnih društev v Ljubljani.

(Predpustna veselica »Slovenske krščansko-socialne zveze« v Ljubljani) bode, kakor smo že poročali, prihodno nedeljo. Vspored obsega: 1. Koračnica iz »Prodane neveste«, udarja »Zvezin« tamburaški zbor. 2. »Čolnčiku«. 3. »Zvečer«, poje »Zvon«. 4. »Deček in senica«, prizor. 5. »Ruski ciganski valček«. 6. »Naprej zastava slave«, udarja »Zvezin« tamburaški zbor. 7. »Kje je meja«, izvirna igra v 1 dejanju, spisal Simon Ogrinec. 8. »Svibanjska ružica«, udarja »Zvezin« tamburaški zbor. 9. »V Gorenjsko oziram se skalnato stran«. 10. »Sveta noč«, poje Zvon. 11. »Marica«, udarja tamburaški zbor. 12. »Slovenija in njena hčerka Slovenka«, prizor. 13. »Sreten imendan«, udarja Zvezin tamburaški zbor. 14. »Župana«, izvirna šaloigra v 2 delih, spisal Miroslav Vilhar. — Vstopnina: sedeži I. vrste 50 kr., II. vrste 40 kr., III. vrste 30 kr., IV. vrste 20 kr. Sedeži na galeriji 30 kr. Stojišča 10 kr. Vstopnice se prodajajo v prodajalnici pri Štefetu. Blagajnica se odpre ob 6. uri, začetek ob $1\frac{1}{2}$ 7. uri zvečer. — K obilni udeležbi vabi odbor.

(Občni zbor I. ljublj. delav. konsumnega društva) vršil se je včeraj dopoldne ob 9. uri v dvorani »Katol. doma« ob precejšnji vdeležbi. Po otvoritvi zbora je predsednik g. Pliberšek v kratkih potezah omenjal društvenega delovanja v minolem letu ter potem s krepkimi besedami opominjal zadružnike, naj se z vedno večjo vnemo oprijemajo dobre stvari, ki bo obrodila tem boljši vspeh, čim bolj se zanjo zavzema vsak posamezni član. Društveni odbor se je po moči trudil za prospeh društva in vse storil, da je zadovoljil zadružnike. Vsem se kajpada nikdar ne bo moglo ustreči. Nato je poročal obširneje o društvenem delovanju blagajnik Rakovec. Iz njegovega poročila posnamemo, da je imel odbor 22 deloma zelo dolgotrajnih sej, v katerih je ukrepal o naročilih zadnjega občnega zbora ter o premnogih drugih vprašanjih. Vpeljala se je v društvo električna razsvetljava, sklenile se zveze z raznimi zadrugami in večjimi trgovskimi tvrdkami ter poskrbelo za lastno nabavo moke. Društvo je pristopilo k »Gospod. zvezi« ter kot ustanovnik h »kršč. socij. zvezi«. Odbor se je poklonil novemu presvetlemu vladiki, ki je nato počastil društvo tudi s svojim obiskom. — Članov je imela zadruga koncem leta 263 s 3769 gl. 30 kr. vplačanimi deleži. Prometa je bilo nad 53.000 gl. in znaša kosmati dobiček 2655 gl. 83 $\frac{1}{2}$ kr. Rezervni zaklad znaša 406 gl. 15 kr., vrednost inventarja pa 540 gl. 40 kr. Kot dividenda se razdeli mej člane 258 gl. 8 kr. Obe poročili je zbor odobruje vzel na znanje. — Mesto odstopenih članov so bili izvoljeni v odbor gg. Bahar, Golmajer, Moškerc in Tomažič, v nadziralni odsek pa gg. Gostinčar, Jakopič in Rakovec. — Konečno se je sklepalo še o določitvi kredita in uvedbi kreditnih

znamk ter določilo sv. Antona Padov. društvenim zavetnikom, katerega god naj se vsako leto slovesno obhaja. — Z zahvalo za vztrajnost in zopetnim opominom na krepko mejsebojno delovanje je predsednik malo pred 1. uro zaključil peti občni zbor.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je izročil predsednik kupčijski komori, veletržec Iv. Perdan 200 gl., to je njegov dar ob kupčiji z »Vžigalicami družbe sv. Cirila in Metoda«. Vrlemu domeljubu vsa slava!

(Vodstvo ljudske in dijaške kuhinje) nam naznanja: Po poročilu vodstva ljudske in dijaške kuhinje je v mesecu januariju društvo dobro vspevalo. Hvala posebno kranjski hranilnici za podporo 150 gl., dvornemu svetniku gosp. Regnardu v Trstu za 20 gl., gospej Hočevarjevi 10 gl., tvrdki Stacul in Kham & Murnik za prikuhe. Vstopilo je 70 novih udov z letnim prispevkom 112 gl., tudi več odličnih dobrotnikov, na čelu jim presvitli knez in škof ljubljanski. Bog plačaj vsem dobrotnikom. Dohodkov je bilo v mesecu januariju 694 gl. 85 kr., odhodkov 687 gl. 9 kr., ostanek 7 gl. 76 kr. Ker je namen jako blag in čist v prid revežev in blagor dijakov, zatorej prosimo posebno prijatelje mladine spominjati se v mnogih prilikah, da se ložje zadosti množini prosilcev. Vsak najmanjši dar je hvaležno sprejet in porabljen v najboljši namen.

(Moško pevsko društvo »Kranj«) priredi v nedeljo dne 12. t. m. ob 8. uri zvečer pevsko veselico pri g. Fr. Sajovicu »Nova pošta« v Kranju. — K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

(Zahvala.) Ljubljanski knjigotržec J. Giontini nam je za »Ljudsko knjižnico« v Ljubljani blagovolil poslati bogat književni dar. G. Giontini je izmej založnikov jedini, ki se je tako plemenito odzval odborovi prošnji, zato mu v ime slovenskega delavstva na njegovem daru izrekamo najudanejšo zahvalo, z željo, da bi našel mnogo blagih posnemateljev. — Odbor »Slovenske krščansko-socialne zveze« v Ljubljani.

„Naša straža.“

Ustanovniki: gg. Fran Katnik župnik v Dholici 50 K, Matej Šervicelj komendant na Roberci 20 K, Viljem Pfeifer drž. posl. na Krškem 50 K, med. Ivan Bajec v Gradcu 10 K, Ivan Skuhala dekan v Ljutomeru 10 K, Franc Brglez v Ljutomeru 10 K, Josip Weiksel v Ljutomeru 10 K, dr. Franjo Rosina odvetnik v Ljutomeru 20 K, Ivan Lavrenčič dekan v Šmartnem 10 K, Jan. Lesar župnik v Pečah pri Vačah 10 K.

Redni udje: gg. Ivan Trpin beneficijant v Šmartnem 2 K, Zmagoslav Koechler kaplan tam 2 K, Matija Avsec župnik v Hotiču 1 K, Miha Saje župnik v Štangi 3 K, Martin Molek župnik na Savi 1 K, Jernej Zupančič duhoven v Litiji 3 K, Dragotin Jaklič župnik v Prežganji 2 K, Ivan Brezovar duh. v pok. 1 K, Ivan Bartelj nadučitelj v Šmartnem 1 K, Ignacij Zoré posestn. v Šmartnem 1 K, Alojzij Šušteršič župan v Šmartnem 2 K, Anton Cestnik grajski kaplan na Hausambacher 2 K, Jože Ravnikar v Radečah 1 K, Jak. Seebacher župnik v Opačah za l. 1899 1 K, Rajko Potaček gostil. v Kranju 1 K, Jakob Čemažar kaplan v Krkoveh 1 K, Ivan Sakser v Hotederšici 2 K, V. Klinar kurat v Ceru 2 K, Gradčani gg.: jur. Makso Svoboda, med. M. Hočevar, jur. Makso Čuček, jur. Adolf Robič, med. Ernest Mayer, med. Bogdan Drč, med. Vladimir Škrlič, jur. Janko Mencinger, fil. Just Rožič, med. Pravoslav Pertot vsak po 1 K; prof. K. Verstovšek v Mariboru 2 K; Ljutomerčani: gg. dr. Ant. Mihalič 4 K, Viljem Schneider 2 K, Franjo Čeh 2 K, Ivan Karba 2 K, Anton Božič 2 K, Josip Mursa 2 K, Roman Fekonja 2 K, Toma Pušenjak 2 K, Ignacij Rabenstein 2 K, Alojz Pavlin 2 K, Ivan Brunčič 1 K, Alojz Vršič 2 K, Bogomir Fekonja 2 K, Josip Ivanjšič 2 K, Franc Seršen 2 K, Nikolaj Kelnar 2 K, Franc Sever ml. 2 K, Prostoslav Gala 1 K, Božidar Čakra 2 K, Štefan Bayer župnik v Pokrčah 4 K, Fran Treiber župnik v Št. Rupertu pri Velikovcu 2 K, Boštjan Mišic v Borovljah 2 K, Josip Zeichen kaplan pri sv. Valburgi 2 K, Anton Globevnik opravnik na Grmu 1 K, Ignac Gorenc vrtnar na Grmu 1 K, Ignac Brglez sadjar na Grmu 1 K, Miha Podbevšek hišnik na Grmu 1 K.

Društva: Hranilnica in posojilnica v Št. Petru na Krasu 10 K.

Darovi: Cezanjevčani in Ljutomerčani pri bralnem društvu 14 K, družba pesnikov, abstinentov na Vranji peči 10 K, M. Ražun župnik in Jos. Jugger kaplan v Št. Jakobu v Rožu vsak 1

K, neimenovan na dekan. konf. v Šmarji 2 K, neimenovan v Gornjemgradu 4 K, Vesela družba v narodni hiši Repičevi pri sv. Lovrencu v Slov. goricah 8 K. z geslom: Bratje Slovenci, kjer koli živite, K naši vsi straži takoj pristopite! Bodisi kmet ali učen gospod, Vsak naj podpira ob mejah naš rod!

Telefonska in brzojavna poročila.

Gorica, 6. februvarija. Znani Luzzatti v Gorici kandiduje v deželni zbor namesto odstopivšega grofa Coroninija.

Dunaj, 6. februvarija. Pod cesarjevim predsedstvom se je vršil včeraj ministerski svet, katerega sta se vdeležila ministra Fejervary in Szechenyi in posl. Szell. Fejervary in Szell sta poročala o kompromisnih pogajanjih. Konstatovano se je, da zastopata oba poročevalca jednake nazore.

Budimpešta, 6. februvarija. Cesar je v avdijenci Fejervaryju in Szellu izrazil svojo zadovoljnost, da se poročili obeh poročevalcev skladata. Upanje je, da se dožene kompromis, ker se misli, da bo vlada v nekaterih točkah odjenjala opoziciji, vzlasi ji bo zagotovljeno, da se potem zbor ne bo zaključil ali za dalje časa odložil.

Dunaj, 6. februvarija. K pogrebu bolgarske kneginje je odpotoval kot cesarjev zastopnik nadvojvoda Leopold Salvator.

Gradec, 6. februvarija. Namestništvo v Gradcu je sistiralo delovanje Rokitanskega „Bauernbunda“ zaradi prekoračenja društvenih pravil.

Rim, 6. februvarija. „Popolo Romano“ izjavlja, da italijanska vlada ni prav nič vplivala proti temu, da bi se Vatikanu doposlalo vabilo na mirovno konferenco.

Marzelj, 6. februvarija. Patriotska liga je priredila včeraj dopoldne shod, h kateremu je bil dovoljen vstop le članom lige. Ker nasprotniki niso mogli prodreti v zborovalno dvorano, navstal je pred vrati grozovit pretep. Nekdo je streljal s samokresom ter ranil več oseb. Policija je razgnala demonstrante.

Bruselj, 6. februvarija. Francoska vlada se je pritožila, da se na belgijskih tleh trpi spletkarjenje bonapartističkih kolovodij. Pričakuje se, da belgijska vlada iztira princa Viktorja Napoleona.

Tržne cene v Ljubljani dné 4. februvarija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	10 50	Špeh povojen, kgr.	70
Reš,	8 50	Surovo maslo,	90
Ječmen,	7 50	Jajce, jedno	25
Oves,	6 50	Mleko, liter	—
Ajda,	8 50	Goveje meso, kgr.	58
Proso,	8	Telečje	62
Koruza,	6	Svinjsko	58
Krompir,	2 60	Koštrunovo	40
Leča, hklil.	12	Piščanec	50
Grah,	8	Golob	30
Fižol, m. stot.	11 50	Seno, m. stot.	2
Maslo, kgr.	96	Slama,	1 60
Mast,	70	Drva trda, 4 kub. m.	6 50
Špeh svež,	65	„ mehka, 4 „	4 50

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 3062 m., srednji zračni tlak 736.0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nobe	Padavina v 24. urah
4	9. zvečer	737.2	-5.4	sl. jzah.	jasno	
5	7. zjutraj	738.3	-10.6	sl. jzah.	megla	0.0
	2. popol.	734.2	-3.7	sr. jug	skoro oblč.	
5	9. zvečer	731.6	-3.4	sr. sever	jasno	
6	7. zjutraj	733.0	-7.2	sr. szzah.	jasno	0.0
	2. popol.	733.7	0.9	sl. jzah.	skoro oblč.	

Srednja temperatura sobote -2.9°, normale: -1.3°.
Srednja temperatura nedelje -5.9°, normale: -1.2°.

138 1-1

Podpisani naznanjamo, da je Gospod življenja in smrti dné 4. februvarija ob 3/4, na 6. uro zvečer njih hčer, oziroma sestro

Katarino Mrak

staro 28 let, po dolgi bolezni, večkrat prevideno s svetimi zakramenti, poklical v boljše življenje.
Za pokojnico se bodo v ponedeljek, dné 5. febr., ob 1/8. uri v farni cerkvi na Boh. Beli opravile slovesne bilje s sv. mašo. Na to se truplo prepelje na radovljiško pokopališče.
Drago rajnico priporočamo v molitev.

Bohinjska Bela, Radovljica,
dné 5. februvarija 1899.

Matija Mrak, oče. — Marija Mrak, mati. —
Matija Mrak, župnik, Franc Mrak, posestnik,
brata.

MATTONIJEVE

GISSHÜBLER

najčistije lužne
KISELINE

ki se po izreku medicinskih avtoritet s posebnim vspehom rabi pri boleznih:

motenem prebavljenju,

želodčnem kataru, slabem želodcu, pomanjkanju slasti do jedi, zgagi itd., ter

katarih v sapilih,

zaslizenju, kašlju in hripavosti. (III.) 20-5

Izvirek: Giesshübl Sauerbrunn, želez. postaja, zdravilno kopališče pri Karlovi varih. Prospekti zastoj in franco

V Ljubljani se dobiva v vseh lekarnah, večjih specializiranih prodajalnicah in trgovinah z jestvinami in vinom.

Koledar katol. tisk. društva za leto 1899,

namenjen zlasti slovenski duhovščini, obsega tudi imenik učencev za več ko 400 šolarjev. — Neudom stane krasno vezan gl. 1-20.

Vabilo

na

redni občni zbor

„Hranilnice in posojilnice v Žireh,
registr. zadruga z neomejeno zavezo“,
ki se bo vršil

dné 12. februvarija 1899 ob 4. uri popoldne
v hranilničnih prostorih.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo računskega pregledovalca.
3. Potrjenje računa za leto 1898.
4. Razni nasveti.

V Žireh, dné 3. februvarija 1899.

139 (1-1) Načelstvo.

Vabilo

na

redni občni zbor

del. konsumnega društva pri D. M. v Polji,
kateri se vrši

v nedeljo, 19. febr. 1899, ob 3. uri popoldne
v društveni hiši v Slapah.

Vspored:

1. Pozdrav načelnika.
2. Poročilo tajnikovo.
3. Poročilo blagajnikovo.
4. Odobritev računov za leto 1898.
5. Volitev predsednika in 3 odbornikov.
6. Razni nasveti.

K obilni udeležbi vabi

140 1-1 predstojništvo.

Od vseh avstrijskih škofov potrjeni in od vis. c. kr. ministerstva za uk in bogočastje pripuščeni

mali, srednji in veliki katekizem ali krščanski nauk

v slovenskem jeziku, kateri je v rabi po avstrijskih ljudskih šolah od tekočega šolskega leta nadalje, se dobiva

mali po 15 kr., srednji po 32 kr. in veliki po 40 kr.

v prodajalnici katol. tiskovnega društva v Ljubljani
(H. Ničman) Kopitarjeve ulice.

Razprodajaleci dobé primeren popust.

Dunajska borza.

Dné 6. februvarija.		Dné 4. februvarija.		Kreditne srečke, 100 gl.	
Skupni državni dolg v notah	101 gl. 60 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gl.	174 gl. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gl.	170 > —
Skupni državni dolg v srebru	101 > 30	5% državne srečke l. 1860, 100 gl.	159 > —	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gl.	20 > 25
Avstrijska zlata renta 4%	120 > 10	Državne srečke l. 1864, 100 gl.	194 > 50	Rudolfove srečke, 10 gl.	26 > 25
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	102 > 20	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	100 > —	Salmove srečke, 40 gl.	85 > 75
Ogerska zlata renta 4%	119 > 75	Tisne srečke 4%, 100 gl.	139 > —	St. Genois srečke, 40 gl.	80 > —
Ogerska kronska renta 4%, 200	97 > 90	Dunavske vravnave srečke 5%	130 > 75	Waldsteinove srečke, 20 gl.	60 > —
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	921 > —	Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	108 > 65	Ljubljanske srečke	24 > 25
Kreditne delnice, 160 gl.	361 > 50	Posojilo goriskega mesta	112 > —	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	155 > —
London vista	120 > 40	4% kranjsko deželno posojilo	98 > 25	Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3510 > —
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 > 92	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 > 30	Akcije tržaškega Lloyda, 500 gl.	438 > —
20 mark	11 > 78	Priporitetne obveznice državne železnice	222 > 80	Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	68 > 50
20 frankov (napoleonodor)	9 > 55 1/2	južne železnice 3%	180 > 30	Splošna avstrijska stavbinska družba	116 > —
Italijanski bankovci	44 > 50	južne železnice 5%	125 > 30	Montanska družba avstr. plan.	239 > 50
C. kr. cekini	5 > 68	dolenjskih železnic 4%	99 > 50	Trboveljska premogarska družba, 70 gl.	188 > —
				Papirnih rubljev 100	127 > 25

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanja za zrupe pri zrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako zrebanje.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.